

Vse preveč lažnega novoletnega blišča

Dejstvo je, da v Ljubljani še vedno ne moremo biti povsem zadovoljni z vsem tistim, kar naj bi najmlajšim in malce starejšim pričaralo novoletno razpoloženje. Resda zdaj prostor za novoletne prireditve vedno bolj postajajo krajevne skupnosti pa šole in vrtci. Toda v številnih organizacijah združenega dela se brčkone še zlepa ne bodo otresli pretiravanja, ko obdarujejo otroke svojih delavcev. Skratka, ni pa jih tako malo, ki so kljub vsem prizadevanjem v prednovoletnih dneh za marsikaj prikrajšani. Te nepravilne razlike potem skušamo bolj ali manj uspešno omiliti z raznimi novoletnimi prireditvami. Pa kaj, ko je vselej vmes denar.

Odbor za novoletne prireditve pri mestni konferenci SZDL je tudi tokrat pripravil novoletni sprevod dedka Mraza s spremljevalci, ki je šel po nekoliko spremenjeni trasi. Številni Ljubljanci vseh starosti so sprevod spremljali pred Narodno galerijo, kjer se je začel. Nato pa so praviljčni junaki krenili po Cankarjevi in Čopovi ulici prek Tromostovja do mestne hiše, kjer so dedka Mraza pozdravili otroci.

Sprevod je potem krenil po Mestnem trgu prek čevljarkega mostu ob Ljubljani do Trga osvoboditve, kjer je bil prav tako krajši program. Za boljše razpoloženje Ljubljancov so skrbele godbe iz Litije, Logatca in iz Vevč, statisti so bili šolarji iz osnovne šole »Osem talcev« iz Logatca, dedek Mraz pa je bil že drugič zapored igravec Jože Zupan. Brez dvoma velja poudariti, da se je ponovno poka-

zalo, da Ljubljana oziroma njeni najmlajši prebivalci takšno prireditev navdušeno sprejmejo. Žal pa se pojavlja vprašanje denarja, ki ga je seveda raje premalo kot preveč.

Malce drugačno vlogo pa igra denar pri »prireditvah« kot so razni novoletni sejmi ter zabavišni parki. Novoletni sejem je bil tudi to pot na Gospodarskem razstavišču, a vse skupaj je bilo precej klavrno. Sodelovalo je namreč

zelo malo OZD, že po nepisnem pravilu pa vsako leto pogrešamo večje organizacije. Vprašanje je, koliko je potem takem sploh še smiselno organizirati tak sejem. Pravo razočaranje pa sta vsaj za večino obiskovalcev pomenila oba luna parka – pred Gospodarskim razstaviščem in pred dvorano Tivoli. Množica kiča in tujih besed ter spakedrank ni bila nič manjša kot prejšnja leta. Kot vse kaže, prav nič ne zaležejo številne ostre kritike na ta račun in po vsej verjetnosti bodo že konec letošnjega leta naše otroke spet »razveseljevali« tuji komedijanti.

Za konec velja pohvaliti vse tiste, ki so se vendarle nekoliko bolj potrudili in poskrbeli, da je bila Ljubljana bolj okrašena in razsvetljena, skratka malce bolj praznična. Navzlic vsemu pa so tokratne novoletne izkušnje spet pokazale potrebo po tem, da bi novoletne prireditve oziroma novoletno dogajanje v mestu končno začeli pripravljati organizirano in bolj enotno kot doslej. Tako pa si vsak prizadeva na svojem koncu in ni čudno, če učinek ni vedno najbolj spodbuden.

Tanja Korčman

SMERNICE POMENIJO AKCIJO VSEH LJUBLJANČANOV

Produktivnost z veliko žlico

Smernice družbenega razvoja Ljubljane za letos so delegati mestne skupščine sprejeli v zadnjih dneh starega leta. Te smernice predstavljajo usmeritve za tiste naloge, ki jih bomo letos v Ljubljani skupno reševali. To pa že jasno pomeni, da mestne smernice dopolnjujejo občinske in obratno. Žal pa v Ljubljani za Bežigradom in Šiški svojih občinskih smernic še niso sprejeli (predvidoma naj bi jih konec januarja), v smernicah Centra pa bo potrebno uskladiti indekse skupne in splošne porabe z republiško resolucijo.

Nekoliko pozno sprejemanje občinskih smernic pa ima za posledico dejstvo, da akcijskega programa o uresničevanju smernic v Ljubljani še vedno nimamo. Prav to pa je tista pomanjkljivost, ki na prvi pogled kaže, da so tudi letošnje smernice še vedno preveč splošne. Konkretizacija (z nosilci in roki) dogovorjene politike za prihodnje leto naj bi bila narejena do konca januarja, delegati mestne skupščine pa bodo ob tromesečjih pregledovali uresničevanje smernic.

Enotno sprejete ljubljanske smernice, sodeč po razpravi na zboru združenega dela SML, morajo postati poziv na akcijo. Akcija pa letos pomeni boj za stabilizacijo na vseh področjih. V Ljubljani se namreč ne smemo več zadovo-

ljevati s pavšalnimi ocenami, da nam na nekaterih področjih pač ne gre, ker na ta način samo slikamo takšno ali drugačno stanje. Brez skupno dogovorjenih akcij pa ne moremo premakniti družbenoekonomskih tokov. Prav zaradi tega bo sedaj predsedstvo MK SZDL Ljubljana ocenilo, pri katerih akcijah, ki izhajajo iz sprejetih smernic, bo potrebna politična akcija. Prav tako bodo v okviru MK SZDL Ljubljana ustanovili posebno koordinacijsko telo, ki bo praktično dnevno bedelo nad izvajanjem s smernicami sprejete politike razvoja. Enaka koordinacijska telesa bodo ustanovljena tudi po občinah, pa tudi v združenem delu bodo ponovno zaživele stabilizacijske komisije, ki bodo imele isto nalogo.

V Ljubljani bomo morali za

posamezna področja iz smernic sprejeti celo vrsto samoupravnih sporazumov. Znano je, da mestne smernice zavezujejo vse delovne organizacije Ljubljane, da smejo letos v celoti povečati zaposlenost za 1,6 odstotka (lani smo preseгли 3,5 odstotkov!). Ta odstotek pomeni, da bomo na novo lahko zaposlili le 2800 delavcev, torej le toliko kot znaša letni naravni prirastek v Ljubljani. Samoupravni sporazum okoli zaposlovanja bo potreben zaradi tega, ker moramo v Ljubljani končno povedati, katero gospodarsko panogo bomo razvijali (visoko akumulativne panoge, ki naj ne bi onesnaževale okolja) in kje naj bi se pretežni del teh 2800 delavcev zaposlil. V istem samoupravnem sporazumu je treba tudi jasno povedati, da je potrebno administrativni kader zmanjševati, če ne drugače z združevanjem posameznih služb (to bi bilo še najlažje izvesti v industrijskih conah, ki pa bi morale biti tudi načrtovalsko tako rešene, da bi prostor omogočal združevanje skupnih služb). Stabilizacija namreč pomeni prizadevanja za večji dohodek, tega pa v pisarnah ni mogoče doseči.

Z zaposlovanjem na pro-

duktivnih delovnih mestih bomo morali v Ljubljani letos dvigniti produktivnost za 2,4 odstotka. 60 odstotkov tega dviga moramo doseči z boljšim, produktivnejšim delom, ostalo pa bomo dosegli z 1,6 odstotno rastjo zaposlenosti. To sploh ne bo lahka naloga, če imamo pred očmi, da smo lani dvignili teoretično produktivnost za 2 odstotka praktično samo z odpiranjem novih delovnih mest. Realni družbeni proizvod naj bi letos dvignili le za 4 odstotke. Le pravimo zaradi tega, ker bi ga morali povečati letos vsaj za 5,2 odstotka, če bi želeli izpolniti sedanji srednjeročni plan. Ob vsem tem pa je treba vedeti še to, da letos praktično ne bomo končali nobene pomembnejše večje investicije v ljubljansko industrijo.

Sirjenje ekonomskih odnosov s tujino je pogoj za nadaljnji razvoj Ljubljane kot celote. Samoupravne interesne skupnosti za ekonomske odnose s tujino bodo morale v mednarodni menjavi dosledno uvesti politiko selektivnosti. Letos naj bi ljubljansko gospodarstvo uvažalo predvsem surovine, repromaterial in energijo – torej tri stvari, od katerih je ljubljansko gospodarstvo krepko odvisno, čeprav je že čutili prizadevanja pri preusmeritvah na domače surovine. Pri široki potrošnji bodo plišasti medvedki, razni svinčniki, radirke in druga praktično nepomembna šara, ki jo istočasno izdelujemo tudi v Jugoslaviji odstopili prostor zgolj nujno po-

trebnim artiklom, ki jih doma ne izdelujemo. Žal ni nikjer zapisano kateri naj bi ti izdelki bili, saj domača industrija izdeluje resnično že vse. Prizadevanja za čim večji dohodek pri izvozu mora letos izvoz ljubljanskega gospodarstva povečati za 6 odstotkov ob samo 1 odstotnem dvigu uvoza.

Glede na omejena sredstva v bankah bo potrebno narediti krepko selekcijo pri investicijah. Z bančnimi sredstvi naj bi pokrivali le lani začete investicije in tiste, ki so jim zbori upravljalcev bank že lani odobrili kreditna sredstva. To je sorazmerno lahko narediti pri gospodarskih investicijah, kjer bi se upravljalci bank morali bolj zavedati, da združevanja sredstev poznajo višjo kategorijo – združevanja dela in sredstev, ki pa jih v Ljubljani zadnjih nekaj let ni kaj posebno čutili. Veliko težje bo na področju skupne porabe in predvsem pri vseh družbenih dejavnostih. SIS so namreč pripravili osnutke programov za letos, ki pa so bili vsi narejeni tako, da bi se sredstva za skupno porabo povečala za 20,1 odstotka v primerjavi z lanskimi sredstvi. V smernicah smo določili, da se smejo sredstva skupne porabe povečati za 16 odstotkov, splošne porabe za 15 odstotkov. Pri tem je treba povedati, da smo »zarežali« tudi v skupno porabo v TOZD: ta mora rasti za 32 odstotkov počasneje od ustvarjenega dohodka.

Silvo Matelič